

PĄTNICZY (2) *ai*

sg f L pątnicze (1). *pl A subst* pątnicz(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: pątnicki.

Przymiotnik od „pątnik” (2) : [Jezus] Vkázáł lie ijm [Apostołom] prawie W pątniczé téz poſtwie [!]. OpecŻyw 172v.

Wyrażenie: »kij pątniczy« (1): Kije Pątnitze iáko tzáruią. KrowObr Ssv.

HK